

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Tribvs Dagobertis Francorvm Regibvs Diatriba Godefridi Henschenii E Societate Iesv

Henschenius, Godefridus

Antverpiae, 1655

XV Dagoberti obitus, & apud Rotomage[n]ses sepultura.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9599

ita appellatus, in quo totius domus spes magna incubuit, qui ægro-
tante S. GREGORIO, in Italiâ erat regali seruitio occupatus, &
triduo vel quadriduo ante transitum eius venit inopinatè diuopta-
tus, cunctis nescientibus, excepto Patre spiritali, qui eius aduentum
longè ante prædixerat: cuius electus filius dicitur, ab aliis nepos &
consanguineus, dein Coloniæ Episcopus Ultraiectinus ordi-
natus: quem tamen Ioannes de Beka aliique scribunt ex An-
gliâ oriundum, de partibus diœcesis Eboracensis.

X V

DAGOBERTI obitus & apud Rotomagenses se-
pultura.

LUstrauimus hætenùs variam, in quâ DAGOBERTVS vi-
xit, conditionem, exortum regium, exilium, extra Gal-
liam, & in eam reditum; regnum in Alsatiâ, & tandem etiam
in hæreditate paternâ Aufrasiarum Spectauimus quoque
eximiam eius pietatem, & illustria beneficia, quæ variis Ec-
clesiis & monasteriis præstitit, & vt à S. IRMINA filiâ præ-
starentur permisit adiuitque: vt Sigeberto Rege sancto
& Imnehilde prudenti ac piâ Reginâ natum, ac Scotorum
denique religiosissimis institutis in Hiberniâ ad vitæ san-
ctimoniam informatum possis agnoscere: fortè etiam in i-
psâ parētum domo à viris sanctis, quos ex eadem Scotorum
gente aduenas & pater & Maior-Domus Grimoaldus, hu-
iusque sorores Gertrudis & Begga munificentissimè exci-
piebant, in infantiâ veluti lacte quodam, rerum Diuinarum
sensu, enutritum. Postea quoque (quoniam id regicum
censetur) nec bella defuere. Ciuile illi cum Theoderico

R 2

Rege

Rege intercessit: in quo, quantum ex nonnullis vestigijs colligi potest, videtur anno 10CLXXXVII ab hoste circumuentus, captus, occisus. Præcipui eius militiæ Duces fuerunt Vulfoaldus Maior-Domus, Pippinus Herstallus filius Ansigifi & S. Beggæ, & Martinus, qui S. Chlodulpho fratre Ansigifi natus creditur.

Ab hoc Pippino diximus supra incipere eam historiæ partem Chronico Fredegarij adiunctam, quam auctor se iussu Childebrandi fatetur scripsisse. Ita autem incipit cap. 97. *In Austriâ mortuo Vulfoaldo Duce, Martinus Dux & Pippinus filius Ansigifi quondam Franci nobilis, dominabantur.* Mortuus est Pippinus sub DAGOBERTO Rege iuniore anno Christi 10CCXIV, mense Decembri, cum rexisset populum Francorum annis XXVII & mensibus sex, vt tradunt Annales Metenses. Cœpit ergo anno 10CLXXXVII mense Iunio, à quo anno dicti Annales Metenses incipiunt his verbis: *Anno ab Incarnatione Domini nostri Iesu Christi 10CLXXXVII Pippinus filius Ansegifi nobilissimi quondam Francorum Principis, post plurima prælia magnosq; triumphos à Deo sibi concessos, Orientalium Francorum, id est, Austrasiorum, glorioso genitori feliciter succedens, suscepit principatum.* Sigebertus Gemblacensis in Chronico, relatâ ad annum 10CLXXXV nece S. Leodegarij, subdit: *Ansigifus pater Pippini à Gunduino perimitur, quem ipse inuentum & nutritum de sacro fonte susceperat, & ad maximos militiæ honores prouexerat.* Alij Ansegifi necè multò citiùs contigisse arbitrantur. Gundoinus supra in diplomate Childerici, anno 10CLXXII pro Stabulensibus signato, Dux appellatur? Eo interempto cum satellitibus, Pippini virtutem atque victoriam longè lateq; vulgatam esse, tradunt iidem Annales Metenses: vt exinde militiæ supremus Præfectus DAGOBERTI fuisse videatur, atque anno dein 10CLXXXVII mortuo Vulfoaldo, Maior-Domus

Domus illius à Iunio mense constitutus.

Nec diu superfuiffe DAGOBERTVM colligimus ex histo-
riâ Chronico Fredegarij annexâ: cui assentiuntur Chronicô
Moissiacense, Gesta Regum Francorum, & Continuator
Aimoini. Ibi relato post obitum Vulfoaldi dominatu Marti-
ni & Pippini, additur: *Defunctis, seu decedentibus Regibus, com-
missis inuicem Principibus Ebroino, Martino atque Pippino, ad-
uersum Theodericum Regem excitantur ad bellum... Deuicti cum
sociis Martinus atque Pippinus in fugam lapsi sunt, persecutusq; eos
Ebroinus maximam partem de illâ regione vastauit.* En annus,
quo Reges omnes Austrasiorum defuncti erant, siue tum si-
mul cum DAGOBERTO captus sit, aut obierit filius eius, à
S. Arbogasto olim ad vitam reuocatus, siue eo antè mortuo
ultimus decesserit DAGOBERTVS. Quo autem lethi genere
interierit, nusquam exprimitur. Violentâ morte obiisse in-
nuunt duo, tum quòd corpus in hostili potestate manserit,
tum quòd à Martino & Pippino, vt dictum est, contra Re-
gem Theodericum, & Ebroinum quasi in ultionem cædis
Regiæ bellum sit resumptum. In Vitâ S. Audoëni xxiv Au-
gusti traditur sacrum huius corpus *Clypiaco Rotomagum de-
latum esse, & in basilicâ B. Petri Apostoli, in loco quem sibi præ-
parauerat, cum ingenti decore sepultum. In istâ ecclesiâ (addit au-
ctor Vitæ illius) requiescunt Chlotharij Regis dua Regina, Hal-
detrudis & Bertetrudis, itemq; DAGOBERTVS filius Sigeberti Re-
gis, quem totondit Grimoaldus: atque etiam Childericus Rex frater
Theoderici cum uxore Bilichilde & filiâ, quos ipse vir sanctus illic
sepelierat.* Fridegodus Poëta antiquus in Vitâ metricâ MS.
S. Audoëni de hisce illic sepultis ita cecinit circa an. Chr.
1000000:

*In quâ Regina tumulari commeruere,
Insuper & Reges multi, multiq; Valentes.*

R 3

Inter

Interemptus est in venatione Childericus Rex, & in ditio-
 ne, vt apparet, Parisiorum, non tamen potuit à morte ha-
 bere sepulturam apud auum DAGOBERTVM I, patrem Chlo-
 doueum II, & fratrem Chlotharium III, in monasterio S.
 Dionysij, quamuis de eodẽ monasterio benè meritis esset,
 vt testantur monumenta antiqua à Dubletio vulgata. Emi-
 nuisse eã occasione videtur pietas S. Audoëni, vt cum for-
 tẽ nonnulli regni Optimates aduersus cadauera Regis, Re-
 ginæ ac horum filia feralem in modum sæuissent, eadem si-
 bi impetrarit, & suã in basilicã Rotomagensi iusta iis fieri
 curarit, ac tumulum locari. Ast haud æquẽ euidentis est, quã
 occasione DAGOBERTVS Rex Austrasiorum, procul à suo
 regno & paterno apud Metenses sepulchro, in Neustriã &
 regno Theoderici, qui eum bello persequebatur, fuerit tu-
 mulandus. Quamquã (quæ erat *immanissima Ebroini tyran-
 nis*, vt loquitur Vrsinus in Vitã S. Leodegarij) ab eo DA-
 GOBERTVS dolo astuque circumuentus, aut ad pacificum
 colloquium euocatus, contra fidem datam, & fortẽ periuri-
 o subdolè sancitam, existimari potest, abductus, & inter-
 emptus. Iussit idem Ebroinus interfici S. Ragnebertũ Mar-
 tyrem, cuius necis Acta refert Chesnæus tomo I historiæ
 Francorum pag. 625: in quibus dicitur *intercedente Dei fa-
 mulo Audoëno Pontifice, Rodomæ urbis Præsule, cuius fama sacer-
 dotij illo tempore orbem repleuerat Gallia, non fuisse continuo in-
 terfectus*. Si hoc non potuerit impetrare idem S. Audoënus,
 vt non continuo interficeretur DAGOBERTVS, potuisse ab
 obitu eius videtur obtinere cadauer, vt apud Childericum
 patrualem, quem etiam *ob insolentiam clamitabant merito in-
 terfectum*, aliquem sepulturæ honorem assequeretur.